

Elhívás, szolgálat

Szolgalat: olyan önzetlen magatartás, jó cselekedet, amellyel az ember az Isten iránti háláját, valamint Isten és emberek iránti szeretetét fejezi ki azáltal, hogy önzetlenül jót tesz másokkal
Elhívás: nem elhivatottság. Amikor Isten kiválasztás valamilyen feladatra, szolgálatra rendel.
Ajándék: Istentől kapott képesség valamire, ami nekem magamtól nem menne, célja az Egyház építése

Elhívás

Ne keverjük össze az ajándékkal. Van összefüggés, de nem feltétlenül.

Az ajándékokról szóló tanítást bővebben kifejtettem 2016.11.13-án (lásd <https://www.youtube.com/user/agapepunkosdi/videos>)

Most csak a témánkhöz szükségeseket nézzük meg.

Róm12:6-8: „Mivel pedig a kegyelemajándékok aszerint, hogy mire kaptunk kegyelmet, különbözők, *mindenki a maga kegyelemajándékát forgassa*: aki **prófétálás** kapott, használja azt, ahogy a hit mértéke engedi, ⁷aki **szolgálat** (diakónia) *ajándékát kapta, forgolódjék a szolgálatban*, a **tanító** a tanításban, ⁸**vigasztaló** a vigasztalásban, az **adakozó** jósívségben, az **előljáró** szorgalommal, a **könyörülő** örvendezéssel.”

1Kor12:28: „Az egyházban az Isten némelyeket először **apostolokká**, másodsor **prófétákká**, harmadszor **tanítókká** rendelt, aztán **erőhatásoknak**, **gyógyítások** kegyelemnyilvánulásainak *közlőivé, támogatókká, kormányzókká, nyelvek nemeinek szólóivá.*”

Ajándék: apostol, próféta, evangélista, pásztor, tanító, erőhatások, gyógyítások karizmái, nyelvek nemei, támogató, könyörülő, vigasztaló, kormányzó, előljáró, (fel)szolgáló, adakozó

Adrian Plass: „dolgok falra rögzítésének szellemi ajándéka”

Isten adja, nem emberi képesség (de építhet rá). Isten nem feltétlenül a személyiségünkkel ellentétes ajándékot ad. De az is lehet, hogy azt akarja kimunkálni a személyiségben.

Törekedjete a hasznosabb ajándékokra, különösen pedig a profétálásra.

Az elhívás az, amit az ember érez, hogy tennie kell.

Ha nincs ajándék és nincs elhívás – furcsa, mindenki kapott ajándékot. Kérni kell, hogy felismerjük.

Ha nincs ajándék, de van elhívástudat, az a legrosszabb. Károkat okoz. Nem szabad hagyni. Vagy más ajándéka van, mint amit ő emberileg csinálni szeretne. Meghasonlás.

Sőt, elhívástudatot lehet „csinálni”. Adrian Plass – Egy kegyes kétbalkezes naplójában:

„Este fél nyolckor megérkezett Richard és Charles. Szegény Charles kissé zavartnak tűnt.

– Úgy tudom, az új félév már ezen a héten elkezdődött, Charles – mondtam. – Talán nem vagy jól?

–Az Úr azt mondta, hogy ne menjek vissza az iskolába. Azt szeretné, ha máshol szolgálnám. – felelte.

– Mit gondolsz, hol szeretne látni téged? – kérdezte Anne.

Erre Charles kibökte, hogy amilyne gyorsan csak lehet, össze szeretné szedni a holmijait, és azonnal indulni a

Közel-Keletre. Isten ugyanis egyértelműen világossá tette előtte, hogy ez az a hely, ahol használni szeretné.

– Hogy mondta ezt neked, Charles? – Kérdezte Anne óvatosan.

Charles kihúzta magát és a lehető legkomolyabban ezt felelte:

– Szinte el sem tudom hinni! Bármikor is nyitom ki a Bibliámat, mindig Izraelről és a zsidókról van szó!”

Lehet, hogy van ajándék, de nincs elhívás. Vagy még nem érett, formálódnia kell az ajándéknak (nem áll szolgálatban, de egy-egy megnyilvánulása Isten Szellemének erejével) vagy szünet.

De Isten az ajándékot nem vonja vissza.

A legjobb, ha van ajándék és elhívás is, az tud igazán hasznosulni az Egyházban. Ugyanis ez a cél, az Egyház épülése.

1Kor12:7: „Kinek-kinek közhaszonra adatnak a Szellem megnyilvánulásai.”

1Kor14:26: „Mi hát *a követendő* testvéreim? Az, hogy mikor összegyűltök, s kinek-kinek van zsolttára, tanítása, leleplezése, nyelve, tolmácsolása, minden az épülést szolgálja.”

Szolgalat

Mi a szolgalat? Olyan önzetlen magatartás, jó cselekedet, amellyel az ember az Isten iránti háláját, valamint Isten és emberek iránti szeretetét fejezi ki azáltal, hogy önzetlenül jót tesz másokkal.

Egy pótolhatatlant mindig odaadsz: az idődet. Amikor valaki szolgál feléd ezt vedd figyelembe!

Lk22:24-27: „Vitakozás támadt köztük afelől, hogy közülük ki tekinthető legnagyobbnak. *Jézus* ezt mondta nekik: »A nemzeteken királyaik uralkodnak s azok, akiknek hatalmuk van rajtuk, jótevőknek hívatják magukat. Ti ne így legyetek. Ellenkezőleg. Aki közöttetek legnagyobb, legyen olyan, mint a legkisebb, aki vezet, olyan legyen, mint aki felszolgál. Ki is a nagyobb, aki asztalhoz dől, vagy aki felszolgál? Ugye, hogy aki asztalhoz dől? Én azonban olyan vagyok közöttetek, mint aki felszolgál.

Mindannyiunknak van (kéne) elhívása. Az Egyházban sok tag. Egymás felé szolgálunk.

De ugyanarra több embernek is. Együttszolgálat.

Nem 1 fő dicsőítő áll elől.

Több pásztori ajándékú (És nem feltétlenül pásztori elhívású! Ki lelkipozozza a lelkipozozót?
Nem szeretem, amikor kintről jönnek megmondani a tutit)

Több tanító (egymástól tanulni)

Több kormányzó (nem egyfős vezetőség, Isten sokféle bölcsessége által tartatunk meg)

Konkrét elhívás: Pál mindenhol Gyülekezeteket plántált, mert apostoli ajándéka és elhívása volt. De Tomi József a mi Gyülekezetünk alapítója, apostola volt, egy konkrét Gyülekezet alapítására és utána pásztorlására kapott elhívást.

Szolgalat elhívásra

Jer20:8b-9: „Az Örökkévaló szava miatt mindig gyaláznak és csúfolnak engem. De ha azt mondom: nem emlékezem meg róla és nem beszélek többé az ő nevében, akkor úgy van az a szívemben, mint égő tűz, csontjaimba zárva; próbáltam elviselni, de nem bírom.”

És ez néha (néha?) áldozatokkal jár.

Az ember érzi, hogy a helyén van, akkor is, ha nem megy mindig minden flottul.

Szolgalat elhívás nélkül

Vannak szolgálatok, amit mindenkinek csinálnia kell, mert minden hívőnek kötelessége.

1Kor9:17: „Ha ugyanis önként teszem, jutalmam van érte, ha kötelességből, sáfársággal bíztak meg.”

Mt6: ima, böjt, adakozás.

Imádkozni a betegekért, szükségben levőkért. Nem csak a gyógyító, nem csak az előjáró.

Adakozni, nem csak az adakozó, nem csak a könyörülő.

Presbitereknek ilyen még az Ige tanítása, a Gyülekezet lelki-szellemi egészsége fölötti örökös, befedezés (tetszik, nem tetszik), a betegek, távol levők látogatása, velük való foglalkozás.

Diakónusoknak ilyen a vezetés, irányítás, szervezés, pénzkezelés.

Gondold bármilyen kicsinek is az elhívásodat vagy az adott konkrét szolgálatot, tedd, mert a másoknak szüksége van rá és még te is jutalmat kapsz érte Istentől.

Mt10:41-42: „Aki prófétát befogad, azért mert próféta, próféta jutalmát fogja kapni, aki igazságosat befogad, mert a neve igazságos, az igazságosnak jutalmát fogja kapni. És aki e kicsinyek közül egyet megítat egy pohár hideg vízzel csak azért, mert tanítvány a neve, bizony azt mondom nektek, nem fogja jutalmát elveszíteni”